

Čtení

PŘÍLOHA TEPLICKÝCH & ÚSTECKÝCH INZERÁTŮ

Teplické proměny

KRUPSKÁ ULICE

Současný pohled do Krupské ulice směrem od divadla. V místě někdejší kavárny Na vyhlídce zcela vlevo dnes najdete Komerční banku.

Od dob středověku až do konce 18. století patřila Krupská ulice k původnímu jádru města, které bylo obehnané městskými hradbami. Do Krupské ulice se vcházelo z bývalého Tržního, dnes náměstí Svobody a z ní se vycházelo ven mimo hradby malou městskou branou pojmenovanou stejně jako ulice podle cesty, která z Tržního náměstí vedla směrem na Trnovany a pokračovala

na Krupku. Krupská brána byla zbourána v roce 1823 a v její těsné blízkosti dnes stojí dům, v němž byla dlouhá léta umístěna kavárna Na vyhlídce. Ani kavárnu tam však už nenajdete, neboť ji před lety vystřídala Komerční banka.

Po zboření hradeb i Krupské brány se město otevřelo ven právě Krupskou ulicí. Vedla tudy pak dost rušná komunikace, kterou

veškeré povozy a později i automobily projížděly až do dob po druhé světové válce. Od jednopatrových i dvoupatrových domů z klasicistní zástavby se zde později odlišovaly pozdější novostavby s výrazně členitým průčelím, s rizality i vystupujícími arkýři.

Před první světovou válkou se v Krupské ulici nacházely zejména obchody s látkami, konfekcí, prádlem a galanterií. Krejčovské salony nabízely modely podle nejnovější vídeňské i berlínské módy, nacházely se tu advokátní a realitní kanceláře, ale rovněž lahůdkářství, cukrárny, restaurace i kavárny. Jedna z těch lepších kaváren se jmenovala Sedlák, původně Veselý sedlák a patřila mezi vyhlášené a hojně navštěvované podniky v samém centru Teplic. Vznikla v domě postaveném roku 1900 na místě dřívější staré zástavby a nejednalo se o nějaký malý podnik, o čemž svědčilo 200 míst pro hosty. Interiér kavárny se po první světové válce stal ještě honosnější než dříve a její majitel Franz Pfalzer zde měl k dispozici od časného rána čerstvé noviny a časopisy, které si přicházeli přečíst hosté k šálku kávy nebo čaje. Kromě samotné kavárny zde měl též sídlo klub šoférů, zpěvácký spolek Teplitze Liedertafel a tělocvičný spolek Jahn.

S Krupskou ulicí je též spojena existence prvního obchodního domu v Teplicích s mnoha druhy zboží pod jednou střechou. Vznikl roku 1932 na místě někdejšího starého domu Terst. Tehdy se jednalo o moderní budovu, která poněkud nezapadala mezi staré

Krupská ulice dnešních dnů.

Krupská ulice se původně na jednom místě staré zástavby dost zužovala. Snímek kolem roku 1935.

Živý ruch Krupské ulice v padesátých letech 20. století u Krušnohorského prvního obchodního domu Teplic, který se zcela původně nazýval Jepa.

hor, sloužil kupujícím až do sedmdesátých let 20. století, kdy jej nahradil nový obchodní dům na dnešním náměstí Svobody. Obchodní dům v Krupské ulici přinesl Tepličanům moderní způsob prodeje v účelně a racionálně řešené budově, která předznamenala, kudy se asi bude ubírat nová

architektura i nové obchody ve městě.

Po celkové rekonstrukci blízkého náměstí Svobody i přilehlé Krupské ulice před několika lety, patří nyní tato živá obchodní tepna ke klidovým pěším zónám uprostřed Teplic.

PAVEL KOVÁŘ

Krupská ulice na přelomu 19. a 20. století směrem od divadla v místech, kde do roku 1823 stála Krupská brána. V rohovém domě vlevo vévodila tehdy vyhlášená kavárna Na vyhlídce.

Pohled do současné Krupské ulice směrem od náměstí Svobody.

Krupská ulice počátkem 30. let 20. století s typickými stříškami rolet na vchody do obchodů a restaurací.

klasicistní domy. A třebaže se nová architektura nemusela každému zamlouvat, nejméně pak památkářům, otevření prvního obchodního domu před 75 lety tohoto typu v lázeňském městě vyvolalo značný zájem mezi kupujícími i všemi dalšími, kteří si přicházeli prohlédnout nedělené haly rozprostírající se přes celá patra a množství zboží vystavené ve zdejších interiérech. Název obchodního domu Jepa se pak dobře vžil do paměti Tepličanů a přezíval často ještě i dlouho po druhé světové válce, kdy obchodní dům, tentokrát už pod názvem Krušno-

svá hudební díla též v zahraničí, kde byla také vydána. Kromě toho mu vyšly jeho tři tituly vlastních etud i skladeb, včetně úprav některých starých skladeb rovněž v Anglii, kde o ně projevil zájem.

Aktivita Miroslava Velíška se však neomezuje pouze jen na svět hudební. Do jeho zájmové oblasti spadá zejména láska k přírodě. V ní vyhledává a upravuje samosty, čemuž se věnuje dobrých pětadvacet let. Za tu dobu se mu podařilo nashromáždit desítky zajímavých samostatných, z nichž mnohé mohou čas od času spatřit také návštěvníci jeho výstav. Jedna z nich nazvaná "Tajemství dřeva", kterou Miroslav Velíšek připravil společně s Václavem Piblem, probíhá nyní až do 21. května ve Schole Humanitas v Litvínově k příležitosti umělcova životního jubilea, které si v červnu připomíná.

PAVEL KOVÁŘ

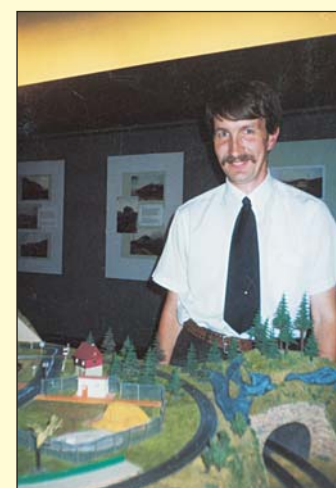
Pozvání na výstavu

PŘED 140 LETY PŘIJEL DO DUCHCOVA PRVNÍ PARNÍ VLAK

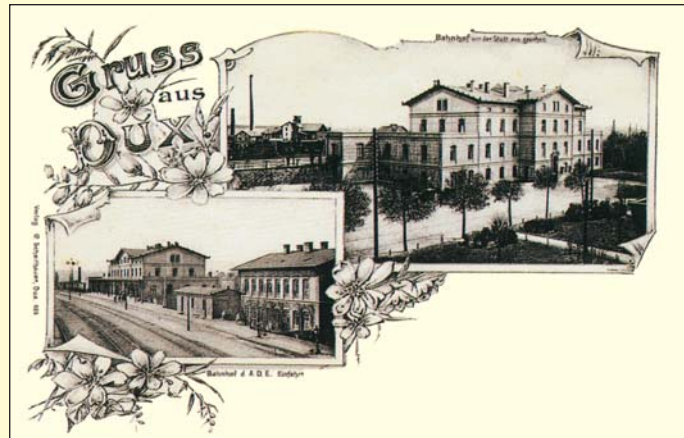
V letošním roce si připomínáme 140 let od chvíle, kdy do Duchcova dorazil první parní vlak. Stalo se tak roku 1867, kdy došlo k prodloužení někdejší Ústecko-teplické dráhy. Toto železniční jubileum si nenechal ujít nadšený dokumentarista železnice, blízký rodák Miroslav Šerák, který se zajímá o historii i současnost železnice již 12 let. Za tu dobu se mu podařilo vytvořit zajímavý soubor dokumentů, který nyní představuje na své samostatné výstavě v Informačním centru města Duchcova.

Miroslav Šerák do ní zařadil nejen množství snímků historických i současných lokomotiv, ale rovněž model starého duchcovského nádraží, dobovou uniformu i další dražní doplňky. Vernisáž výstavy se uskutečnila 3. května a návštěvníci si ji mohou prohlédnout až do 5. června 2007.

PAVEL KOVÁŘ

Autorka výstavy Miroslav Šerák u jednoho ze svých funkčních železničních modelů.

Pohlednice starého nádraží v Duchcově pochází z počátku 20. století a o její znovuvydání se zasloužil nadšený sběratel železničních dokumentů Miroslav Šerák.

Jubilant regionu

TEPLICKÝ HUDEBNÍK, SKLADATEL A VÝTVARNÍK MIROSLAV VELÍŠEK

K pozoruhodným umělcům našeho regionu bezpochyby patří teplický hudebník, skladatel, výtvarník i sběratel samostatů Miroslav Velíšek, který se narodil před 75 lety v roce 1932.

Vystudoval Pedagogickou hudební školu v Českých Budějovicích a kromě zpěvu v operě Jihočeského divadla se učil hře na violu u profesorů Josefa Berana a Josefa Koreše. Viola se mu nakonec stala stálým přítelem v jeho životě. Je tomu již celé půlstoletí, kdy na ni začal v roce 1957 hrát v Severočeském symfonickém orchestru, později v Severočeské filharmonii Teplice a rovněž se věnoval výuce hudby.

Miroslav Velíšek se ovšem časem specializoval zejména na violu d'amoure, která mu doslova učarovala. Když pak navázal spolupráci se členem České filharmonie, profesorem Jaroslavem Horákem, který je považován za virtuosa ve hře na violu d'amoure, stal se jeho žákem a zcela se zasvětil kouzlu podmanění a možnosti tohoto krásného hudebního nástroje. S ním pak začal vystupovat na četných koncertech větších i komorních orchestrů.

Pozoruhodná se stala rovněž jeho činnost skladatelská, právě tak

Miroslav Velíšek se může pochlubit slušnou sbírkou svých samostatů.

jako úpravy řady skladeb z děl hudebníků 16. a 17. století, které před časem vydal Supraphon. Díky Miroslavu Velíškovi vznikla také díla pro milostnou violu a další doprovodné nástroje, ale např. i sólo pro okarínu. Z jeho prací z poslední doby můžeme připomenout např. dokončení kompletního vydání etud F. Wohlfahrta, což učinil na přání pražských hudebních pedagogů.

V tisku mu pak vyšly rovněž nejnovější úpravy etud s doprovodnými hlasy pro housle A. Vivaldiho, Fr. Bendy, ale i W. A. Mozarta.

Činnost Miroslava Velíška se přitom neomezovala pouze na Teplicko a Českou republiku, ale dokázala oslovit i zahraničí. O tom svědčí spolupráce s nejrůznějšími umělci a orchestry, např. ve Spolkové republice Německo, ale i členství v hudební společnosti The Viola d'amour Society of America, což je americká společnost violy d'amoure, která sdružuje hráče na tento hudební nástroj prakticky z celého světa a pořádá pravidelné kongresy. Díky tomu mohl Miroslav Velíšek prezentovat

Květnové pranostiky

- Studený a mokrý máj, v stodole ráj.
- Když je máj moc teplý, může být i hladový.
- Májový déšť platí nad dukát.
- Sníh v máji - hodně trávy.
- Jestli v máji neprší, červen to dovrší.
- Když se v máji blýská, to si sedlák výská.
- Květen-li se větrem, červen deštěm víni, sypky se tak nejvíce i bečky plní.
- Pankrác (12. 5.), Servác (13. 5.) a Bonifác (14. 5.) jsou ledoví muži.
- Děť svatě Zofie (15. 5.) švestky někdy ubije.
- Svít-li slunce na Urbana (25. 5.) bude úroda hlavně na víně.
- Jaké povětrí je na Urbana, takový podzim následovat má.
- Filip (26. 5.) a Beda (26. 5.) - může být běda.

PAVEL KOVÁŘ

Starší díly Proměn (od r. 2003) najdete na:
www.teplickeinzeraty.cz

SD Severočeské doly a.s.
www.sdas.cz

www.agenturais.cz
Reklama a inzerce pro
Teplice, Ústí nad Labem, Drážďany, Mnichov